

2. Кратка радостъ.

Двѣтѣ дѣца заварили баща си да поправя на масата тетрадитѣ на ученицитѣ си. Още отъ вратата му се похвалили съ златното съкровище. Той поелъ торбичката отъ Карана и изсипалъ паритѣ на масата. Прѣброили ги на купчета и ги изкарали тъкмо 25,000 лева.

— Тате, паритѣ се падатъ на двама ни съ Карана, защото ги намѣрихме наедно. Съ моята половина азъ ще се изуча за гимназиална учителка, казала Анна.

— Азъ пъкъ ще се изуча за сѣдия, добавилъ нетърпеливо Каранъ.

— Дѣца, вие грѣшите, обадилъ се тихо бащата. Тия пари не сѣ нито на двамата ви, нито на мене и на майка ви, затова нѣмате право да се учите съ тѣхъ.

— А кому се падатъ тогава? запиталъ очудено Каранъ.

— На стопанина имъ. Ако не се намѣри този, който ги е изгубилъ, ще ги вземе държавата, а на васъ ще даде само една частъ.

Дѣцата останаха поразени отъ думитѣ на баща си. Тѣ дори почнаха да плачатъ за лѣсковитѣ монети.

Слѣдъ единъ часъ бащата върза паритѣ въ единъ пакетъ и поведе дѣцата къмъ кметството, за да прѣдаде сумата на г. Кмета. Той искаше да знае гдѣ сѣ намѣрени паритѣ, затова отиде по-напрѣдъ при водопада съ двѣтѣ си дѣца.

На това мѣсто тѣ заварили единъ раненъ пѣтникъ, който лежалъ полумъртавъ на земята. Бащата оставилъ на страна пакета съ паритѣ и се заловилъ да свѣстява ранения човѣкъ.